

[Himmelstrup.]

Dette kunde kun gøres ved, at man fik Importen bragt ned, og det gjorde man ved Hjælp af Toldforanstaltninger med Hensyn til Kvæg og Smør i 1931. Dette bevirkede, at vi maatte skabe et Instrument, som med rent handelspolitiske Formaal kunde faa Tyskland til at købe vort Smør og vore Kreaturer. Ganske tilsvarende Betragtninger gjorde sig gældende i England, hvor den Beaverbrookske Presse meget stærkt fremhævede, at nu maatte England kræve, at de, der solgte saa meget til dem, ogsaa skulde købe hos dem. Dette førte til, at vi maatte se at vende en Del af vore Indkøb over mod England; det er ogsaa det, der har faaet Udtryk i den dansk-engelske Handelstraktats Formaaalsparagraf. De Motiver, der drev Hr. Madsen-Mygdal i 1932 til det Skridt, han da foretog, var udelukkende handelspolitiske. Den højtærede Udenrigsminister har ganske Uret, naar han vil sige, at Formaalet samtidig ogsaa for Hr. Madsen-Mygdal var det rent valutariske at skaffe Balance mellem Eksport og Import. Dette Formaal behøver man ikke at have, selv om man kan ønske, at der skal være Valuta til Stede til Indkøb af Raastoffer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: For at berolige den højtærede Udenrigsminister med Hensyn til hans Sorg angaaende Strid inden for Det konservative Folkeparti vil jeg gerne sige, at jeg erkender, at jeg har gjort mig skyldig i en Fejlhuskning ved det, jeg sagde før om Hr. Madsen-Mygdal. Den Udtalelse, der foresvævede mig, faldt ved Behandlingen af den første Valutalov i Efteraaret 1931; det er det, jeg har husket forkert af. Derefter fulgte saa Hr. Madsen-Mygdals Omvendelse, som nu er rigtigt skildret af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Men det, vi gerne skulde have fat i, og det, som den højtærede Udenrigsminister stadig snor sig fra — eller søger at sno sig fra — er, at vi kan jo ikke komme bort fra — og hvorfor skulde vi ikke ogsaa have Lov til at sige det —, at naturligvis gør vi Forskel, naturligvis begunstiger vi paa eet Punkt Tyskland og paa et andet Punkt England; det er nødvendigt for os, og det forstaar disse Lande, og jeg tror, at hele denne officielle Camouflage: at det ikke sker, er ganske overflødig, den højtærede Uden-

rigsminister spilder her sine Evner, der kunde bruges til noget meget nyttigere. Noget ganske tilsvarende kan fortræffeligt gøres ved Hjælp af en Toldpolitik, det er jo gjort Verden over i Masser af Tilfælde, og naturligvis forstaar de paagældende Stater udmærket godt, hvad det er, der foregaar, men det er nu engang i deres egen Interesse at lade det passere — man lader noget passere til den ene Side, mod at noget kan passere til den anden Side —, og det hele kommer an paa den Dygtighed, hvormed Forhandlingerne føres. Og naar man tænker paa den Anseelse, den højtærede Udenrigsminister nyder i vide Kredse her i Landet, kan der jo ikke være nogen Tvivl om, at til den Anseelse maa der svare en Dygtighed, der med stor Lethed vilde kunne løse denne Opgave.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Der er ingen, der har sagt — jeg har det i hvert Fald ikke —, at man, saa længe vi har de Overenskomster, vi har, skulde gennemføre en Toldpolitik saaledes, at to Lande af den Betydning, her er Tale om, blev behandlet forskelligt toldpolitisk; det lader sig jo simpelt hen ikke gøre. Men jeg vil gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at han har nu ikke altid været saa ængstelig ved at give Udtryk for, at der maatte en forskelligartet Behandling til. Da det daværende Medlem Hr. Madsen-Mygdal den 20. Januar 1932 henvendte sig til den højtærede Udenrigsminister, gav Dagspressen følgende Skildring deraf — jeg beder om Tilladelse til et meget kort Citat:

„Man regner det efter Toldforanstaltningernes Gennemførelse“

— det er de tyske Toldforanstaltninger — „for umuligt at skaffe tilstrækkelig Valuta til uforandrede Vareindkøb i Tyskland“,

det staar i den konservative Mindretalsbetænkning i Tillæg B. 1934—35 Sp. 233. Og den højtærede Udenrigsminister, staar der senere, skal have stillet sig meget forstaaende over for de fremførte Synspunkter. Dengang var den højtærede Udenrigsminister aldeles ikke ængstelig for at sige: Dette Anslag fra tysk Side paa dansk Eksport maa mødes med Foranstaltninger — og det var jo Kvintessensen i Hr. Madsen-Mygdals Henvendelse. Saa derfor synes jeg, man har Lov til at sige til den højt-